

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg vil godt takke for ministerens svar.

Jeg er kun lægmand i dette spørgsmål, men jeg har fået nogle, som arbejder tæt på det, til at kigge på det, og de siger simpelt hen, at der mangler mulighed for at indføre bestemmelser i de enkelte uddannelsesbekendtgørelser om, at eleverne skal gennemføre det samme afslutningsprojekt som de øvrige elever, så de dermed også bliver bedømt på samme måde. Men jeg betragter det som et tilsagn om, at hvis det ikke er tilfældet i dag, er ministeren indstillet på at indføre den samme bedømmelsesform i mesterlæren som i de to øvrige adgangsveje. Det vil jeg bare have ministeren til ikke bekræftende til.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg vil give præcis det svar, som jeg kan give på baggrund af det grundige forarbejde, der har været i udvalget, hvor man naturligvis også har taget dette i betragtning.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jeg tillader mig også at spørge, fordi ministeren oplyste, at han af og til får breve fra brancher, der mangler lærlinge osv. Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvad ministeren svarer en branche, der er kommet i den situation, at den mangler lærlinge, men synes, at den godt kunne tage nogle flere ind. Hvad er svaret? Det er vel først og fremmest erhvervet selv, der skal sørge for videreuddannelse, så det har arbejdskraft nok, også selv om nogle forlader erhvervet.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Jeg glæder mig over, at vi er på vej fra pladmangel til elevmangel, for det giver nemlig flere unge mennesker en chance. Men jeg synes da, man skal tage det alvorligt, når en branche klager over, at det kniber med tilgangen, for hvis vi f.eks. skal have bygget alle de boliger i hovedstadsområdet, som der blev lovet i valgkampen, skal vi have nogle flere elever i byggefagene.

Allerede i dag er der 23 pct. flere elever i byggefagene, end der var for et års tid siden. Men der er tilsyneladende ikke nok inden for visse områder, og det er selvfølgelig glædeligt, fordi det giver de unge en chance, men det er sandelig også vigtigt, at vi benytter lejligheden til at udvide rekrutteringsgrundlaget. Så er det i øvrigt

meget godt, at man i et vist omfang kan hente arbejdskraft i udlandet, hvis jeg må sige det og dermed minde om hr. Bjarne Laustsens og min fælles fortid i integrationspolitikken.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Den fælles fortid, også de nordjyske rødder, er jo ikke til at kimse ad.

Jeg synes, at brancherne selv skylder at komme ud på alle skolerne – det burde de i øvrigt have været for flere år siden – og agitere for, hvorfor det er vigtigt at få en håndværksmæssig uddannelse, for så havde de måske ikke stået i den situation, de står i nu. Det er jo tudeosset – det vil jeg godt høre om ministeren ikke er enig i – at vi på den ene side oplever en begyndende mangel på arbejdskraft, og at der på den anden side stadig er folk på kontanthjælp eller dagpenge, som arbejdsgiverne ikke vil have. Vi har et voksenslærlingssystem, vi har alt muligt, så hvorfor pokker kan det ikke lade sig gøre at få arbejdsgiverne til at vægne op og tage de lærlinge, de nu har pladser til? Så mange penge koster det jo heller ikke at have en lærling, det er faktisk ret billigt. Det er ikke noget, der vælter en virksomheds økonomi, så det er hele adfærden og uddannelsesforpligtelsen, som jeg tror vi alle sammen i fællesskab, men selvfølgelig først og fremmest ministeren, skal være med til at rette op på.

(Kort bemærkning).

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Svaret er ja, ja og atter ja. Men så sent som i dag er jeg blevet ringet op i anledning af en undersøgelse, der viser, at 15 pct. af drengene i skolernes afgangsklasser ikke har tænkt sig at gå i gang med en uddannelse, og hvad kunne jeg svare?

Kl. 16.40

Jeg kunne svare, at netop i dag har vi første behandling af to lovforslag, som antagelig vil appellere til ganske mange af de drenge, der sikkert er skoletrætte og ikke vil gå lige fra den ene skole til den anden. Måske længes de efter at komme væk fra pædagogers varetægt, hvem ved? Her er der en chance for, at de kan komme ud i et job, tjene en løn og føle sig anerkendt – måske for første gang overhovedet – samtidig med at de går i gang med en uddannelse. I løbet af mesterlæreåret vil de sandsynligvis opleve, at de har brug for at lære lidt mere, og så er de bedre motiverede, end hvis de skulle gå lige fra den ene skole til den anden.